

A) *VIAȚA* *

1. HEROD. II 123 πρῶτοι δὲ καὶ τόνδε τὸν λόγον Αἰγύπτιοί εἰσι οἱ εἰπόντες ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τοῦ σώματος δὲ καταφθίνοντος ἐς ἄλλο ζῶιον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται, ἐπεὰν δὲ πάντα περιέλθῃ τὰ χερσαῖα καὶ τὰ θαλάσσια καὶ τὰ πετεινά, αὐτὶς ἐς ἀνθρώπου σῶμα γινόμενον ἐσδύνειν, τὴν περιήλυσιν δὲ αὐτῇ γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοισι ἔτεσι. τούτῳ τῷ λόγῳ εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, οἱ μὲν πρότερον οἱ δὲ ὕστερον, ὡς ἰδίῳ ἐωυτῶν ἐόντι· τῶν ἐγὼ εἰδῶς τὰ οὐνόματα οὐ γράφω. II 81 οὐ μέντοι ἔς γε τὰ ἱρὰ [δερ. γψπτερ] ἐσφέρεται εἰρίνεα οὐδὲ συγκαταθάπτεται σφι· οὐ γὰρ ὅσιν· ὁμολογέουσι δὲ ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι καλεομένοισι καὶ Βακχι-κοῖσι, ἐοῦσι δὲ Αἰγυπτίοισι [αγλ. I 96, 17], καὶ Πυθαγορείοισι· οὐδὲ γὰρ τούτων τῶν ὀργίων μετέχοντα ὅσιόν ἐστι ἐν εἰρινέοισι εἶμασι θαφθῆναι. ἔστι δὲ περὶ αὐτῶν ἱρὸς λόγος λεγόμενος.

1. HERODOT, *Istorie* II, 123. Tot egiptenii sunt aceia care vorbesc primii despre această învătătură: <anume că> sufletul omului este nemuritor și că odată cu pieirea trupului el intră în altă vîetate, care se naște întruna din nou. Iar după ce s-a perindat, trecînd pe rînd prin toate animalele, - cele de uscat, cele din mare și cele într-aripate - intră din nou în trupul unui om care se naște. Și această peregrinare ciclică a sufletului se petrece într-un răstimp de trei mii de

* Traducerile fragmentelor atribuite pythagoreilor aparțin lui M. Nasta (cf. I. Banu, „Filosofia greacă pînă la Platon”, vol. I, partea a 2-a, Ed.Șt. și Enc., București, 1979)

aniș. De această învățătură s-au folosit unii dintre greci - fie mai înainte, fie mai târziu - ca și cum ar fi fost a lor proprie. Numele acestora le cunosc, dar nu m-apuc să le scriu aici⁸.

II, 81 ... În lăcașurile sfinte (egiptenii) nu poartă straine de lână - când intră la slujbe⁴ și nici nu se îngroapă cu asemenea veșminte, căci este o necurățenie. În această privință se potrivesc aidoma cu așa-numitele practici orfice și cu cele bacchice - care de fapt sunt tot egiptene (comp. I, 96, 17) - precum și cu cele pythagoreice⁵. Căci nu îngăduie legea sfântă⁶ să fie îngropat cu veșminte de lână cel care a fost părtaș la aceste misterii. Iar despre acestea există ceea ce se cheamă un „discurs sacru”.⁷

2. - IV 95 ὡς δὲ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν τὸν Ἑλλάσ-ποντον οἰκεόντων Ἑλλήνων καὶ Πόντον, τὸν Σάλμοξιν τοῦτον ἔόντα ἄνθρωπον δουλεῦσαι ἐν Σάμῳ, δουλεῦσαι δὲ Πυθαγόρῃ τῷ Μνησάρχῳ.

2. HERODOT IV, 95. După cum am aflat eu de la elenii care locuiesc pe meleagurile Helespontului și ale Pontului, acest Zalmoxis⁸, care era un om (ca toți oamenii), a slujit în robie la Samos, fiind robul lui Pythagoras, fiul lui Mnesarchos⁹.

3. DIOG. VIII 8 φησὶ δὲ καὶ Ἀριστόξενος (fr. 2 FHG II 272) τὰ πλεῖστα τῶν ἠθικῶν δογμάτων λαβεῖν τὸν Πυθαγόραν παρὰ Θεμιστοκλείας τῆς ἐν Δελφοῖς.

3. DIOG. LAERT. VIII, 8. Spune și Aristoxenos (fr. 15 Wehrli) că Pythagoras preluase¹⁰ majoritatea preceptelor etice de la Themistocleea¹¹, preoteasa din Delfi.

4. ISOCR. Bus. 28 Πυθαγόρας ὁ Σάμιος... ἀφικό-μενος εἰς Αἴγυπτον καὶ μαθητῆς ἐκείνων [der Ägypter] γενόμενος τὴν τῷ ἄλλῃ φιλοσοφίαν πρῶτος εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐκόμισε καὶ τὰ περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἀγιστείας τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιφανέστερον τῶν ἄλλων ἐσπούδασεν ἡγούμενος, εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ διὰ ταῦτα πλέον γίγνοιτο παρὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' οὐδ' ἂν παρὰ γε τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων μάλιστ' εὐδοκίμησιν. 29 ὅπερ αὐτῷ καὶ συνέβη. τοσοῦτον γὰρ εὐδοξίαι τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, ὥστε καὶ τοὺς νεωτέρους ἀπαντας ἐπιθυμεῖν

αὐτοῦ μαθητὰς εἶναι, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἥδιον ὄραν τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῶν ἐκείναι συγγιγνομένους ἢ τῶν οἰκείων ἐπι-μελουμένους. καὶ τούτοις οὐχ οἷόν τ' ἀπιστεῖν· ἔτι γὰρ καὶ νῦν τοὺς προσποιομένους ἐκείνου μαθητὰς εἶναι μᾶλλον σιγῶντας θαυμάζουσιν ἢ τοὺς ἐπὶ τῷ λέγειν μεγίστην δόξαν ἔχοντας.

4. ISOCRATE, *Busiris* 28. Pythagoras din Samos ... sosind în Egipt și devenind acolo discipolul (egiptenilor), a introdus primul în Elada celelalte învățături ale filosofiei¹² și preceptele referitoare la jertfe și la riturile care se săvârșesc în timpul ceremoniilor religioase, arătând mai mult zel decât toți ceilalți, deoarece socotea că, deși n-ar câștiga nici un fel de foloase din partea zeilor, măcar printre oameni va dobândi cea mai mare faimă¹³ de pe urma unor asemenea strădanii. 29. Ceea ce, de fapt, chiar i s-a întâmplat. Căci într-atât i-a depășit prin bunul său renume pe ceilalți învățați, încât până și tinerii râvneau cu toții să devină discipolii săi, iar bătrânii își priveau copiii cu mai multă plăcere, ori de câte ori aceștia începeau să-l frecventeze, decât atunci când își vedeau de treburile casnice¹⁴. Și nu este cu putință să nu-ți dăm crezare acestor fapte. Căci până în zilele noastre cei care trec drept discipolii lui sunt mai admirați în țărâna lor¹⁵ decât cei care obțin gloria cea mai aleasă prin cuvântări.

5. DIOG. VIII 56 (O. A. II 156 b 6 Sauppe) Ἐγκυκλίῳ δ' ἐν τῷ Φυσικῷ [vgl. 31 A 1, 56] φησι ... τὸν δὲ [Empedokles] Ἐναξαγόρου διακοῦσαι καὶ Πυθαγόρου καὶ τοῦ μὲν τὴν σεμνότητα ζηλῶσαι τοῦ τε βίου καὶ τοῦ σχήματος, τοῦ δὲ τὴν φυσιολογίαν. ARIST. Rhet. B 23. 1398 b 9 καὶ ὡς Ἐγκυκλίῳ [O. A. II 155 fr. 5. S], ὅτι πάντες τοὺς σοφοὺς τιμῶσιν. Πάριοι γοῦν Ἐρχίλοχον καίπερ βλάσφημον ὄντα τετιμῆκασιν ... καὶ Ἰταλιῶται Πυθαγόραν καὶ Λαμψακηνοὶ Ἐναξαγόραν ξένον ὄντα ἔθαψαν καὶ τιμῶσιν ἔτι καὶ νῦν.

5. DIOG. LAERT. VIII, 56. Alkidamas, în tratatul său *Despre fizică*¹⁶, ne informează ... că (Empedocles) asculta ca discipol prelegerile lui Anaxagoras și pe ale lui Pythagoras,

imitând cu râvnă seriozitatea vieții și a purtărilor acestuia¹⁷, iar pe de altă parte doctrina celui dintâi despre natură¹⁸. ARISTOTEL, *Retorica* II, 23. 1398 b 9. Și după cum ne spune Alkidamas¹⁹, toți oamenii îi cinstesc pe înțelepți. În orice caz parienii l-au cinstit pe Archilochos, deși era un defăimător²⁰ (...). Iar italicii l-au cinstit pe Pythagoras și cetățenii din Lampsakos i-au făcut îngropăciune cu onoruri lui Anaxagoras, deși era străin. Și până astăzi le mai arată încă cinstire.

6. DIOG. IX 38 δοκεῖ δέ (Demokrit), φησὶν ὁ Θρασύλος, ζηλωτῆς γεγονέναι τῶν Πυθαγορικῶν· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ Πυθαγόρου μέμνηται θαυμάζων αὐτὸν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ συγγράμματι (nämlich Pythagórh's cap. 46 ; vgl. 68 A 33. B I 1). πάντα δὲ δοκεῖν παρὰ τούτου λαβεῖν καὶ αὐτοῦ δὲ ἂν ἀκηκοέναι, εἰ μὴ τὰ τῶν χρόνων ἐμάχετο. πάντως μέντοι τῶν Πυθαγορικῶν τινος ἀκοῦσαι φησιν αὐτὸν Γλαῦκος ὁ ῥηγίνος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αὐτῷ γεγονώς. Porph. V. P. 3 Δοῦρις δὲ ὁ Σάμιος ἐν δευτέρῳ τῶν Ἔρωων [FGrHist. 76 F 23 II 145] παῖδά τ' αὐτοῦ (des Pythagoras) ἀναγράφει ῥΑρίμνηστον καὶ διδάσ-καλόν φησι γενέσθαι Δημοκρίτου. τὸν δὲ ῥΑρίμνηστον κατελθόντ' ἀπὸ τῆς φυγῆς χαλκοῦν ἀνάθημα τῷ ἱερῷ τῆς Ἑρας ἀναθεῖναι τὴν διάμετρον ἔχον ἐγγὺς δύο πήχεων, οὗ ἐπίγραμμα ἦν ἐγγεγραμμένον τόδε:

Πυθαγόρεω φίλος υἱὸς ῥΑρίμνηστός μ' ἀνέθηκε
πολλὰς ἐξευρῶν εἰνὶ λόγοις σοφίας.

τοῦτο δὲ ἀνελόντα Σίμων τὸν ἀρμονικὸν καὶ τὸν κανόνα σφετερισάμενον ἐξενεγκεῖν ὡς ἴδιον. εἶναι μὲν οὖν ἑπτὰ τὰς ἀναγεγραμμένας σοφίας, διὰ δὲ τὴν μίαν, ἣν Σίμος ὑφείλετο, συναφανισθῆναι καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐν τῷ ἀναθήματι γεγραμμένας.

6. DIOG. LAERT. IX, 38. <Democrit>, spune Thrasylos²¹, a fost, pare-se, un adept al pythagoricilor, ba chiar și amintește de Pythagoras, admirându-l într-o scriere cu același nume (intitulată *Pythagoras*, cf. Democrit, A, 33, B I, 1). S-ar părea că toate ideile le-ar fi luat de la el și, dacă nu s-ar împotrivi

cronologia, ar putea fi socotit discipolul acestuia²². În orice caz, Glaukos din Rhegion, care era un contemporan al său²³, spune că a fost instruit de unul dintre pythagorici. PORPHYRIOS, *Viața lui Pythagoras* 3 Iar Duris din Samos²⁴, în cartea a doua a scrierii sale intitulată *Anale* (FGrHist. 76, F, 23, li, 145), consemnează pe un fiu <al lui Pythagoras>, pe nume Arimnestos²⁵, și ne spune că a fost învățătorul lui Democrit. Arimnestos deci, întorcându-se din exil, consacră în templul Herei un dar votiv de aramă²⁶, cu un diametru de aproape doi coți. Și era gravată pe acest dar următoarea epigramă:

M-a consacrat Arimnestos, fiul iubit al lui Pythagoras,
Fiindcă el a izvodit multe <arte> înțelepte între
proporțiile muzicale²⁷.

Acest dar votiv a fost furat de Simos, armonicianul, iar acesta, după ce și-a însușit formula monocordului²⁸, a dat-o în vileag ca și cum ar fi fost a lui proprie. Și erau consemnate în epigramă șapte arte (sau „raporturi înțelepte”), însă din cauza unei singure, pe care o înlăturase Simos²⁹, au dispărut și celelalte înscrise pe darul votiv.

6a. PROCL. in Eucl. 65, 11 Fr. (nach Eudem fr. 84; nach 11 A 11 ; vgl. 85 B 12) μετὰ δὲ τοῦτον (Thales) Μάμερκος ὁ Στησιχόρου τοῦ ποιητοῦ ἀδελφὸς ὡς ἐφαψάμενος τῆς περὶ γεωμετρίαν σπουδῆς μνημονεύεται . . . ἐπὶ δὲ τούτοις Π. τὴν περὶ αὐτὴν φιλοσοφίαν εἰς σχῆμα παιδείας ἐλευθέρου μετέστησεν ἄνωθεν τὰς ἀρχὰς αὐτῆς ἐπισκοπούμενος καὶ ἀύλως καὶ νοερῶς τὰ θεωρήματα διερευνώμενος, ὅς δὴ καὶ τὴν τῶν ἀνὰ λόγον πραγματείαν καὶ τὴν τῶν κοσμικῶν σχημάτων σύστασιν ἀνεῦρεν.

6a. PROCLOS, *Comentarii la Euclid* 65, 11 Friedl. (din Eudemos fr. 84; după 11, A 11; cf. 85 B 12). După acesta (*i.e.* Thales), este amintit Mamercos, fratele poetului Stesichoros³⁰, ca unul care s-a apucat de studiul geometriei(...).

Adăugând la strădaniile acestora studiile sale, Pythagoras a transformat filosofia referitoare la geometrie, pentru a-i da configurația unei educații liberale³¹, examinând principiile ei de bază, cercetând rațional și abstract teoremele acestei științe. El, de fapt, descoperise și teoria numerelor iraționale (sau a proporțiilor) și construcția figurilor cosmice³².

7. ARISTOT. *Metaph.* A 5 986 a 29 καὶ γὰρ ἐγένετο τὴν ἡλικίαν Ἐλκμαίων <νέος> ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρα. Aus des Aristoteles Buch *Περὶ τῶν Πυθαγορείων* (fr. 191 Rose) stammt die erste Aufzeichnung der Pythagoras-legende. Excerpt bei APOLLON mir. ὁ τούτοις [Epimenides, Aristeas, Hermotimos, Abaris, Pherekydes] δὲ ἐπιγενόμενος Πυθαγόρας Μνησάρχου υἱὸς τὸ μὲν πρῶτον διεπονείτο περὶ τὰ μαθήματα καὶ τοὺς ἀριθμούς, ὕστερον δὲ ποτε καὶ τῆς Φερεκίδου τερατοποιίας οὐκ ἀπέστη. καὶ γὰρ ἐν Μεταποντίῳ πλοίου εἰσερχομένου φορτίον ἔχοντος καὶ τῶν παρατυχόντων εὐχομένων σωστὸν κατελθεῖν διὰ τὸν φόρτον ἐφειστώσα τοῦτον εἰπεῖν ἕκρον τοίνυν φανήσεται ὑμῖν σῶμα ἄγον τὸ πλοῖον τοῦτο. [vgl. Andron. den Theopomp ausschreibt nach Porphyr. bei Eus. P. E. x 3, 6]. πάλιν δ' ἐν Καυλωνίαι, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης <προσήμνηνε τὴν λευκὴν ἄρκτον. καὶ ὁ αὐτὸς Ἀριστοτέλης> γράφων περὶ αὐτοῦ πολλά μὲν καὶ ἄλλα λέγει καὶ τὸν ἐν Τυρρηναίαι, φησίν, δάκνοντα θανάσιμον ὄφιν αὐτὸς δάκνων ἀπέκτεινεν. καὶ τὴν γινομένην δὲ στάσιν τοῖς Πυθαγορείοις προειπεῖν. διὸ καὶ εἰς Μεταπόντιον ἀπῆρην ὑπὸ μηδενὸς θεωρηθεῖς, καὶ ὑπὸ τοῦ Κάσα ποταμοῦ διαβαίνων σὺν ἄλλοις ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ὑπὲρ ἀνθρώπων Πυθαγόρα, χαίρε. τοὺς δὲ παρόντας περιδεεῖς γενέσθαι. ἐφάνη δὲ ποτε καὶ ἐν Κρότωνι καὶ ἐν Μεταποντίῳ τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ καὶ ὥρῃ. ἐν θεάτρῳ δὲ καθήμενὸς ποτε ἐξανίστατο, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ τὸν ἴδιον μηρὸν παρέφηνε τοῖς καθήμενοις ὡς χρυσοῦν. AEL. V. H. II 26 'Aristotelis (fr. 191) λέγει ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν τὸν Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα Ὑπερβόρειον προσαγορεύεσθαι. IV 17 ἐδίδασκε Π. τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι κρειττόνων γεγένηται σπερμάτων ἢ κατὰ τὴν φύσιν τὴν θνητὴν. Folgen die oben I 98, 40 ff. berichteten Beweise. καὶ Μυλλίαν δὲ τὸν

Κροτωνιάτην ὑπέμνησεν, ὅτι Μίδαο ὁ Γορδίου ἐστὶν ὁ Φρύξ, καὶ τὸν ἀετὸν δὲ τὸν λευκὸν κατέψησεν ὑπομείναντα αὐτόν. IANBL. V. P. 31 ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Περὶ τῆς Πυθαγορικῆς φιλοσοφίας [fr. 192] διαίρεσίν τινα τοιάνδε ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐν τοῖς πάνυ ἀπορρήτοις διαφυλάττεσθαι· τοῦ λογικοῦ ζώου τὸ μὲν ἐστὶ θεός, τὸ δὲ ἄνθρωπος, τὸ δὲ οἶον Πυθαγόρας.

7. ARISTOTEL, *Metaph.* I(A), 5, 986 a 29. Se pare că și Alkmaion din Crotona și-a însușit această concepție³³, fie că a împrumutat acest fel de a vedea de la pythagorici, fie că discipolii lui Pythagoras au preluat teoria de la dânsul; căci tinerețea lui Alkmaion a coincis cu vremea când Pythagoras era bătrân³⁴. APOLLONIOS, *Mirabilia* 6 (Prima consemnare a legendei lui Pythagoras preluată sub formă de excerpt din cartea lui Aristotel, *Despre Pythagorei*, fr. 191 Rose). Venind după aceștia (după Epimenides, Aristeas, Hermotimos, Abaris, Pherekydes)³⁵, Pythagoras, fiul lui Mnesarchos, s-a ostenit mai întâi cu științele - îndeosebi cu învățătura despre numere. Iar mai târziu n-a fost străin nici de meșteșugurile lui Pherekydes referitoare la miracole³⁶. Căci odată, cum intra în rada Metapont-ului³⁷ o navă încărcată cu mărfuri, în timp ce oamenii care se aflau de față se rugau să acosteze teafără din pricina încărcăturii, stând Pythagoras în fața lor le-a spus:

„În adevăr o să se arate că această navă duce trupul unui mort”.³⁸

Și apoi, iarăși, în Caulonia³⁹, <precum ne spune Aristotel, a tălmăcit semnele, prevestind ursoaica cea albă>. <Același filosof>⁴⁰, printre altele multe pe care le scrie despre el, menționează că „în Etruria a ucis un șarpe cu mușcătură mortală, mușcându-l el însuși”.⁴¹ Și le-a mai prevestit pythagoricilor răscoala împotriva sectei⁴². În urma răzvrătirii (Pythagoras) se îndepărtă, fugind din Metapont, fără să-l vadă nimeni. Și cum trecea prin vad, sub malul fluviului Kasa, dimpreună cu alții, auzi glas mare, mai presus de puterea unui om: „Bucură-te, Pythagoras”.⁴³ Iar cei de față s-au speriat foarte. Și odată se ivi în același timp, în

aceeași zi și la aceeași oră, în Crotona și în Metapont. Iar altădată, când se afla la teatru, s-a ridicat brusc, precum relatează Aristotel, și a lăsat să se arate, celor din preajmă, coapsa lui, care era de aur⁴⁴.

AEL., *Varia Historia* II, 26.

Aristotel (fr. 191) ne spune că Pythagoras era numit de către crotoniați Apollon Hyperboreanul⁴⁵. IV, 17. Pythagoras îi învață pe oameni că el s-a născut din sămânța unor făpturi mai puternice mai presus de firea cea muritoare⁴⁶.

(Urmează mărturiile din pasajul excerptat mai înainte cu privire la diferitele apariții minunate.)

Și lui Myllias crotoniatul îi aminti că este Midas frigianul, fiul lui Gordios⁴⁷, și mângâie vulturul alb pe care l-a lăsat să se apropie de el. IAMBlichos, *Viața lui Pythagoras* 31 Ne informează Aristotel, în cele scrise *Despre filosofia pythagorică*, precum că bărbații din secta lor păstrează printre cele mai secrete învățături următoarea diviziune: în alcătuirea ființei raționale, o parte anume ființează ca divinitate, alta ca om și alta în felul lui Pythagoras⁴⁸.

8. CLEM. AL. Strom. I 62 (II 39, 17 St.) Πυθαγόρας μὲν οὖν Μνησάρχου Σάμιος, ὡς φησιν Ἱππόβοτος, ὡς δὲ Ἀριστόξενος ἐν τῷ Πυθαγόρου βίῳ [fr. 1 FHG II 272] καὶ Ἀρίσταρχος [Ἀριστοτέλης Preller, fr. 190 Rose] καὶ Θεόπομπος [FGrHist. 115 F 72 II 550] Τυρρηνὸς ἦν, ὡς δὲ Νεάνθης [FGrHist. 84 F 29 II 198] Σύριος ἢ Τύριος. ὥστε εἶναι κατὰ τοὺς πλείστους τὸν Πυθαγόραν βάρβαρον τὸ γένος. DIOG. VIII 1 ὡς Ἀριστόξενος, Τυρρηνὸς ἀπὸ μιᾶς τῶν νήσων ἃς ἔσχον Ἀθηναῖοι Τυρρηνοὺς ἐκβαλόντες [Lemnos, vgl. Neanthes b. Porph. V. P. 2]. DIOG. I 118 Ἀριστόξενος δ' ἐν τῷ Περὶ Πυθαγόρου καὶ τῶν γνωρίμων αὐτοῦ [a. O. fr. 3] φησι νοσήσαντα αὐτὸν [Pherekydes 7 A 1] ὑπὸ Πυθαγόρου ταφῆναι ἐν Δήλῳ. PORPHYR. V. P. 9 γεγονότα δ' ἐτῶν τεσσαράκοντά φησιν ὁ Ἀριστόξενος [a. O. fr. 4] καὶ ὀρῶντα τὴν τοῦ Πολυκράτους τυραννίδα συντονωτέραν οἶσαν, ὥστε καλῶς ἔχειν ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ τὴν ἐπιστασίαν τε καὶ δεσποτείαν [μὴ] ὑπομένειν, οὕτως δὴ τὴν εἰς Ἱταλίαν ἄπαρσιν ποιήσασθαι. THEOL.

ARITHM. (aus Anaximandros) p. 40 Ast Ἐνδρὸκὸδης δὲ ὁ Πυθαγορικὸς ὁ Περὶ τῶν συμβόλων γράψας καὶ Εὐβουλίδης ὁ Πυθαγορικὸς καὶ Ἄριστόξενος καὶ Ἰππόβοτος καὶ Νεάνθης οἱ <τὰ> κατὰ τὸν ἄνδρα ἀναγράψαντες σὺς ἔτεσι τὰς μετεμψυχώσεις τὰς αὐτῶι συμβεβηκυίας ἔφασαν γεγενῆσθαι. μετὰ τούτων γοῦν ἔτη εἰς παλιγγενεσίαν ἔλθειν Πυθαγόραν καὶ ἀναζητῆσαι ὡσανεὶ μετὰ τὴν πρώτην ἀνακύκλωσιν καὶ ἐπάνοδον τοῦ ἀπὸ Ἑ ψυχογονικοῦ κύβου, τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ ἀπο-καταστατικοῦ διὰ τὸ σφαιρικόν, ὡς δὲ καὶ ἄλλην διὰ τούτων ἀνάξησιν ἔσχε· ὦι καὶ συμφωνεῖ τὸ Εὐφώρβου τὴν ψυχὴν ἐσχηκῆναι κατὰ γε τοὺς χρόνους· γὰρ καὶ ἰδ' ἔτη ἔγγιστα ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἱστορεῖται μέχρι Ξενοφάνους τοῦ φυσικοῦ καὶ τῶν Ἄνακρέοντός τε καὶ Πολυκράτους χρόνων καὶ τῆς ὑπὸ Ἀρπάγου τοῦ Μήδου Ἰώνων πολιορκίας καὶ ἀναστάσεως, ἣν Φωκεῖς φυγόντες Μασσαλίαν ὤικησαν πᾶσι γὰρ τούτοις ὁμόχροτος ὁ Π. ὑπὸ Καμβύσου γοῦν ἱστορεῖται Αἴγυπτον ἐλόντος συνηχημαλωτίσθαι ἐκεῖ συνδιατρίβων τοῖς ἱερεῦσι, καὶ εἰς Βαβυλῶνα μετελθὼν τὰς Βαρβαρικὰς τελετὰς μνηθῆναι, ὅτε Καμβύσης τῆι Πολυκράτους μέχρι τυραννίδος συνεχρόνει, ἣν φεύγων εἰς Αἴγυπτον μετῆλθε Πυθαγόρας. δις οὖν ἀφ' ἡμετέρας τῆς περιόδου (τοῦτ' ἔστι δις τῶν σὺς ἐτῶν) λοιπὰ γίνεται τὰ τοῦ βίου αὐτοῦ πρὸς ΔΙΟΓ. VIII 4 τοῦτόν [Pythagoras] φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός [fr. 37 Voss, v. i. c. s. 7 B 8] περὶ αὐτοῦ τάδε λέγειν, ὡς εἴη ποτὲ γεγονὼς Αἰθαλίδης καὶ Ἑρμοῦ υἱὸς νομισθεῖη τὸν δὲ Ἑρμῆν εἰπεῖν αὐτῶι ἐλέσθαι ὅ τι ἂν βούληται πλὴν ἀθανασίας, αἰτήσασθαι οὖν ζῶντα καὶ τελευτῶντα μνήμην ἔχειν τῶν συμβαινόντων. ἐν μὲν οὖν τῆι ζωῆι πάντων διαμνημονεῦσαι· ἐπεὶ δὲ ἀποθάνοι, τηρήσαι τὴν αὐτὴν μνήμην. χρόνῳ δ' ὕστερον εἰς Εὐφορβὸν ἔλθειν καὶ ὑπὸ Μενέλεω τρωθῆναι. ὁ δ' Εὐφορβὸς ἔλεγεν, ὡς Αἰθαλίδης ποτὲ γεγόνοι, καὶ ὅτι παρ' Ἑρμοῦ τὸ δῶρον λάβοι καὶ τὴν τῆς ψυχῆς περιπόλησιν, ὡς περιεπολήθη καὶ εἰς ὅσα φυτὰ καὶ ζῶια παρεγένετο καὶ ὅσα ἡ ψυχὴ ἐν τῶι Αἰδίῳ ἔπαθε καὶ αἰ' λοιπαὶ τίνα ὑπομένουσιν. (5) ἐπειδὴ δὲ Εὐφορβὸς ἀποθάνοι, μεταβῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς Ἑρμότιμον, ὃς καὶ αὐτὸς πίστιν θέλων δοῦναι ἐπανῆλθεν εἰς βραγχίδας καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπέδειξεν ἣν Μενέλαος ἀνέθηκεν ἀσπίδα (ἔφη γὰρ αὐτόν, ὅτ' ἀπέπλει ἐκ Τροίας, ἀναθεῖναι τῶι Ἀπόλλωνι τὴν ἀσπίδα)

Cuprins

A) VIAȚA	5
B) ÎNVĂȚĂTURA. OPERA	29
C) ELEMENTE ALE DOCTRINEI ANONIME A VECHIULUI PYTHAGORISM	33
D) AUTORI DIN ȘCOALA VECHIULUI PYTHAGORISM	141
KERKOPS	141
PETRON	143
BRO(N)TINOS	146
HIPPASOS	150
KALLIPHON ȘI DEMOKEDES	172
PARM(EN)ISKOS	177
IKKOS	180
PARON	183
MENESTOR	185
XUTHOS	189
BOÏDAS	190